

παρά θα τις λύνετε ειρηνικά. Στην ανάγκη θα σταθώ εγώ διαιτητής σας. Το Θεό δεν πρέπει να τον νομίζετε σαν αυταρχικό Κυβερνήτη, αλλά σαν κοινό Πατέρα όλων, ώστε η διαγωγή μας να μοιάζει με τη συζωή που κάνουν τ' αδέρφια στην οικογένεια. Απο μέρους μου σας θεωρώ όλους ίσους, λευκούς ή μελαφούς, και θα ήθελα να μην είστε απλοί μόνον υπήκοοι της Κοινοπολιτείας μου, αλλά όλοι μέτοχοι, όλοι συνεταίροι. Όσο περνάει από το χέρι μου, θα προσπαθήσω να συντελεστούν αυτά που υπόσχομαι. Τον όρκο που δώσαμε με την σπονδή απόψε, κρατήστε τον σαν συμβόλαιο αγάπης.

Διαβάζοντας προσεκτικά τους λόγους αυτούς του Μ. Αλέξανδρου διαπιστώνουμε τον εσωτερικό πλού-

το ενός μοναδικού που ονειρεύτηκε ένα κόσμο αγάπης και ειρήνης ανάμεσα σε "λευκούς ή μελαφούς". Ήταν και παραμένουν οι λόγοι αυτοί σημάδια κοίγιατί λίγο αργότερα εμφανίστηκε ο ίδιος ο Ιησούς ο αναμενόμενος Μεσσίας που πρόσφερε ακριβώς τις ωραιότερες σκέψεις που ειπώθηκαν ποτέ. Κάποτε συμπλήρωσε ο Μ. Αλέξανδρος: "Πάσιν ανθρώποις ομόνοιαν και ειρήνην και κοινωνίαν προς αλλήλους". Ας θεωρηθεί λοιπόν ο Αλέξανδρος ύστερα απο τους λόγους του αυτούς "Σκευός Εκλογής" του Θεού. "Τέλος ο Ελληνιστής Ταρν σημειώνει: "Ονειρο ήταν όσα είπε και όνειρο παρέμειναν, ώστόσο τούτο τ' όνειρο είναι σπουδαιότερο απ' όλες τις κατακτήσεις του Αλέξανδρου.

Η καρδιά μου δικιά σου

Ο καημός σου δικός μου καημός
κι η θλίψη σου δικιά μου θλίψη
Πενταδάκτυλε μου.
Η γη σου που περπάτησε
με της ψυχής το σώμα
γη που θα την ξαναπερπατήσω.
Το χώμα σου δικό μου χώμα
κι η καρδιά μου δικιά σου για πάντα
Πενταδάκτυλέ μου.

Χριστίνα (Άκαρα) Ιωακειμίδου